

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **K. S.**, zastoupený Mgr. Pavlou Havránkovou, advokátkou se sídlem Junácká 1241/1, Havířov - Podlesí, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, o přikázání věci jinému soudu,

t a k t o :

Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 59/2015 **se p ř i k á z u j e** Krajskému soudu v Ostravě.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhá ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že nesouhlasí, aby bylo ve věci samé rozhodnuto bez jednání, protože má za to, že je nutné provést navrhované důkazy, zejména výslechy svědků, kteří byli zásahu dne 8. 2. 2015 přítomni. Současně žalobce navrhl, aby byla věc v souladu s ust. § 9 odst. 2 s. ř. s. přikázána jinému než místně příslušnému soudu, a to Krajskému soudu v Ostravě, z důvodu vhodnosti. Žalobce se domnívá, že s ohledem na rychlost a hospodárnost řízení by bylo vhodnější, aby řízení proběhlo u Krajského soudu v Ostravě, neboť všichni navrhovaní svědci mají bydliště v Moravskoslezském kraji.

Městský soud v Praze předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o návrhu žalobce na přikázání věci k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Ostravě.

Žalovaný se k návrhu žalobce na delegaci vhodnou vyjádřil nesouhlasně s odůvodněním, že žalobcem tvrzené skutečnosti nejsou samy o sobě důvodem postačujícím pro přikázání věci z důvodu vhodnosti podle ust. § 9 odst. 2 s. ř. s.

Podle ust. § 9 odst. 2 s. ř. s. může Nejvyšší správní soud věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.

Delegace vhodná představuje průlom do zásady perpetuatio fori a zásady zákonného soudce vyjádřené v čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, podle něhož nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu a soudce stanoví zákon. Přikázání věci jinému soudu než soudu místně příslušnému je výjimkou z tohoto pravidla. Jeho předpokladem je existence takových okolností, které umožní po skutkové stránce spolehlivější

a důkladnější posouzení věci jiným než podle zákona místně příslušným soudem, a to včetně požadavku procesní ekonomie. Při posuzování toho, zda jsou dány důvody pro delegaci vhodnou, nelze tedy vycházet pouze z jediného hlediska, nýbrž je nezbytné posuzovat případ komplexně. Nejvyšší správní soud v těchto případech rozhoduje o přikázání věci na základě zákonem stanovených kritérií rychlosti nebo hospodárnosti řízení nebo vhodnosti z jiného důležitého důvodu. Přihlédnout lze i k mimořádným poměrům účastníků řízení.

Při posuzování důvodnosti navržené delegace vhodné vycházel Nejvyšší správní soud z toho, že ve věci bude nutné nařídit jednání a že žalobce navrhl výslech řady svědků, kteří všichni mají bydliště v Moravskoslezském kraji. Jistě bude pro soud z časového hlediska méně komplikované tyto svědky předvolat k výslechu v místě jejich bydliště, nehledě k výši nákladů řízení spojených s jejich cestováním do Prahy. S ohledem na rychlost a hospodárnost řízení tedy Nejvyšší správní soud o návrhu žalobce rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. září 2015

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu